

VI. Дъждове.

Докато мореплавателитѣ плували и разглеждали всички чудесии, врѣмето минувало. Пролѣтѣта се свършила. Въ това врѣме се започнали страшни дъждове. Въ нѣколко минути лодкитѣ се напълняли съ вода. Могло да се плува само прѣзъ това врѣме, когато дъждоветѣ прѣставали. Прѣзъ всичкото врѣме небето било облачно. Нѣколко недѣли пѣтниците не виждали ни слънце, ни звѣзди. Всичката имъ храна се намокрила, а частъ отъ нея и изгнила. Хората се разболѣли отъ трѣска и едвамъ могли да гребатъ съ лопатитѣ.

VII. На южния край на Африка.

Когато дъждоветѣ прѣстанали, било вече срѣдата на лѣтото. Слънцето започнало да се показва по-често. Всички пѣтници почнали да се поправятъ. И плуването станало по-леко. Водата текла край брѣга, отъ сѣверъ къмъ югъ, сѣщо като рѣка и носѣла лодкитѣ имъ тъкмо тамъ, кѣдѣто искали: къмъ южния край на Африка. Хората се страхували, че ще бждатъ отнесени въ нѣкаква гореща страна, дѣто слънцето съвсѣмъ ще ги изгори. Но колкото по-нататъкъ плували, толкова ставали по-бодри. Понѣкога нощѣ било съвсѣмъ студено. Дѣто ще рече, тукъ лѣтото било сѣщо такова, каквато зимата въ Египетъ. А лѣтото въ Египетъ било много по-горешо, отколкото тукъ.

Промѣнилъ се и брѣгътъ. Горитѣ не били така гъсти и високи, както въ срѣдата на пѣтя. Срѣщали се степи, обрасли съ висока трѣва; далече се виждали планини, а по върховетѣ имъ се бѣлѣлъ снѣгъ.

Брѣгътъ почналъ да завива къмъ западъ. Значи, мореплавателитѣ дошли до края на Африка. Тукъ имъ се харесало: мѣстото било сѣщо такова, както и въ тѣхното отечество. При това храната имъ се свършила. Тѣ рѣшили да поживѣятъ тукъ, да посѣятъ жито, отъ което запазили и не било изгнило, да поправятъ